

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2006. gada 2. maijā *

Lieta C-217/04

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2004. gada 20. maijā cēla

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv M. Bezels [*M. Bethell*], pārstāvis, kam palīdz Lords Goldsmits [*Lord Goldsmith*] un N. Peins [*N. Paines*], QC, kā arī T. Vards [*T. Ward*], *barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv K. Bredlijs [*K. Bradley*] un U. Rēslains [*U. Rösslein*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā, un

* Tiesvedības valoda — angļu.

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv M. Veiga [*M. Veiga*] un A. Lopess Sabino [*A. Lopes Sabino*], pārstāvji,

atbildētāji,

ko atbalsta:

Somijas Republika, ko pārstāv T. Pinne [*T. Pynnä*] un A. Gimareša-Purokoski [*A. Guimaraes-Purokoski*], pārstāves,

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv F. Benjons [*F. Benyon*] un M. Šoters [*M. Shotter*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*], tiesneši R. Šintgens [*R. Schintgen*], N. Kolnerika [*N. Colneric*], S. fon Bārs [*S. von Bahr*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), M. Ilešičs [*M. Ilešič*], J. Klučka [*J. Klučka*] un U. Lehmušs [*U. Lohmus*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre K. Štranca [*K. Sztranc*], administratore,

nemot vērā rakstveida procesu, un pēc tiesas sēdes 2005. gada 7. septembrī,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 22. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu prasību Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste lūdz atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 10. marta Regulu (EK) Nr. 460/2004, ar ko izveido Eiropas Tiklu un informācijas drošības aģentūru (OV L 77, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Regula”).
- 2 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 25. novembra rīkojumu Somijas Republikai un Eiropas Kopienu Komisijai tika atļauts iestāties lietā Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes atbalstam.

Atbilstošās tiesību normas

Vispārīgais Kopienų tiesiskais regulējums

- 3 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.) 1. panta 1. punktu tās mērķis ir paredzēt saskaņotus noteikumus elektronisko komunikāciju pakalpojumu, kā arī saistītu iekārtu un saistītu pakalpojumu reglamentēšanai. Tajā it īpaši ir noteikti valstu likumdevēju iestāžu uzdevumi un paredzētas vairākas procedūras saskaņoto noteikumu harmonizētai piemērošanai visā Kopienā.

- 4 Kopienų tiesiskajā regulējumā par elektronisko komunikāciju tīkliem ietilpst arī šādas direktīvas (turpmāk tekstā — “attiecīgās direktīvas”):
 - Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (OV L 108, 7. lpp.);

 - Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.);

- Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.);

 - Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 37. lpp.);

 - Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. decembra Direktīva 1999/93/EK par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (elektronisko parakstu direktīva) (OV 2000, L 13, 12. lpp.);

 - Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, it īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 1. lpp.).
- 5 Ar 2002. gada 29. jūlija Lēmumu 2002/627/EK (OV L 200, 38. lpp.) Komisija izveidoja elektronisko sakaru tīklu un pakalpojumu Eiropas reglamentējošo iestāžu grupu.

Regula

- 6 Regula tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 95. pantu. Ar tās pirmā panta pirmo punktu ir noteikta Eiropas Tīklu un informācijas drošības aģentūras izveide (turpmāk tekstā — “Aģentūra”).
- 7 Regulas 1. panta 2. punktā noteikts, ka Aģentūra “palīdz Komisijai un dalībvalstīm un tātad sadarbojas ar uzņēmēju sabiedrību, lai palīdzētu tiem ievērot tīkla un informācijas drošības prasības, ieskaitot tās, kas noteiktas pašreizējos un turpmākajos Kopienas tiesību aktos, piemēram, Direktīvā 2002/21/EK, tā nodrošinot netraucētu iekšējā tirgus darbību”.
- 8 Regulas 2. pants ar nosaukumu “Mērķi” ir šāds:

“1. Aģentūra uzlabo Kopienas, dalībvalstu un tātad uzņēmēju sabiedrības spēju novērst un risināt tīklu un informācijas drošības problēmas un reaģēt uz tām.

2. Aģentūra savas kompetences robežās, kas noteiktas šajā regulā, sniedz palīdzību Komisijai un dalībvalstīm un konsultē tās jautājumos, kas attiecas uz tīklu un informācijas drošību.

3. Ar dalībvalstu un Kopienas pūlēm Aģentūra attīsta augsta līmeņa kompetenci. Šo kompetenci Aģentūra izmanto, lai veicinātu plašu sadarbību starp valsts un privātā sektora dalībniekiem.

4. Aģentūra pēc pieprasījuma palīdz Komisijai tehniskajā sagatavošanās darbā, lai atjauninātu un izstrādātu Kopienas tiesību aktus tīklu un informācijas drošības jomā.”

9. Regulas 3. pantā ir noteikti Aģentūras uzdevumi, kuri veicami, lai “nodrošinātu 1. un 2. pantā noteikto mērķu un piemērošanas jomas pienācīgu īstenošanu”. Tās uzdevumi ir šādi:

“a) vākt attiecīgu informāciju, lai analizētu esošos un iespējamus riskus un, īpaši Eiropas līmenī, tos riskus, kas varētu ietekmēt elektronisko komunikāciju tīklu elastīgumu un pieejamību un tās informācijas autentiskumu, integritāti un konfidencialitāti, kura ir pieejama un kuru pārraida pa tiem, kā arī darīt zināmus analīzes rezultātus dalībvalstīm un Komisijai;

b) konsultēt Eiropas Parlamentu, Komisiju, Eiropas organizācijas vai dalībvalstu izraudzītās kompetentās iestādes un pēc pieprasījuma sniegt palīdzību saskaņā ar saviem mērķiem;

- c) uzlabot sadarbību starp dažādiem dalībniekiem, kas darbojas tīklu un informācijas drošības jomā, cita starpā regulāri organizējot apspriedes ar ražotājiem, augstskolām un citu attiecīgo nozaru pārstāvjiem un veidojot saziņas tīklus Kopienas struktūrām, dalībvalstu izraudzītajām valsts sektora struktūrām, privātā sektora struktūrām un patērētāju organizācijām;

- d) veicināt sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm kopīgu metodoloģiju izstrādē tīklu un informācijas drošības problēmu novēršanai, risināšanai un reaģēšanai uz tām;

- e) sniegt ieguldījumu informētības uzlabošanā un savlaicīgas, objektīvas un pilnīgas informācijas pieejamībā attiecībā uz tīklu un informācijas drošību visiem lietotājiem, cita starpā veicinot attiecīgā laika labāko praksi apmaiņu, ieskaitot lietotāju brīdināšanas metodes, kā arī meklējot valsts un privātā sektora iniciatīvu sinerģiju;

- f) palīdzēt Komisijai un dalībvalstīm to dialogā ar ražotājiem, lai risinātu ar drošību saistītas problēmas, kas attiecas uz aparatūras un programmatūras ražojumiem;

- g) sekot tīklu un informācijas drošības ražojumu un pakalpojumu standartu attīstībai;

- h) konsultēt Komisiju par pētniecību tīklu un informācijas drošības un efektīvas riska novēršanas tehnoloģiju lietošanas jomā;

- i) veicināt riska novērtēšanas darbības, savstarpēji izmantojamus riska pārvaldības risinājumus un pētījumus par novēršanas pārvaldības risinājumiem valsts un privātā sektora organizācijās;

- j) sniegt ieguldījumu Kopienas centienos sadarboties ar trešām valstīm un pēc vajadzības — ar starptautiskām organizācijām, lai veicinātu vienotu starptautisku pieeju tīklu un informācijas drošības jautājumiem, tā veicinot tīklu un informācijas drošības kultūras attīstību;

- k) neatkarīgi izteikt savus secinājumus un dot orientējošus norādījumus par jautājumiem, kas ir tās darbības un mērķu jomā.”

10 Regulas 2. un 3. iedaļa attiecīgi ir par Aģentūras organizāciju un darbību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

11 Savu apsvērumu par Regulas atcelšanu atbalstam Apvienotā Karaliste izvirza argumentu, ka EKL 95. pants nav atbilstošs juridiskais pamats šīs Regulas

pieņemšanai. Kopienas likumdevējam ar EKL 95. pantu ir uzticētas pilnvaras saskaņot valstu tiesību aktus, nevis pilnvaras dibināt Kopieniu iestādes un noteikt to uzdevumus.

- 12 Apvienotā Karaliste uzskata, ka veicamās analīzes ietvaros ir jānosaka, vai akta, kas pieņemts, pamatojoties uz EKL 95. pantu, mērķis ir tāds pats, kādu varētu sasniegt, vienlaicīgi pieņemot identiskus tiesību aktus katrā dalībvalstī. Ja tā izrādītos taisnība, ar šo Regulu tiktu saskaņoti valstu tiesību akti. Ja turpretī Regula “paredzētu ko tādu”, ko nevarētu izpildīt, vienlaicīgi pieņemot vienādus tiesību aktus dalībvalstu līmenī, t.i., ja tajā ir noteikts regulējums tādās jomās, kas atrodas ārpus atsevišķi ņemtu valstu tiesību aktu jomas, tad nevar uzskatīt, ka ar to tiek veikta saskaņošana.
- 13 Apvienotā Karaliste uzskata, ka saskaņošanas aktā, kas pieņemts, pamatojoties uz EKL 95. pantu, var tikt ietverti noteikumi, kuri kā tādi nav domāti valstu tiesību aktu saskaņošanai, jo šie noteikumi ir nesvarīgi vai domāti to noteikumu, ar kuriem tiek saskaņoti valstu tiesību akti, īstenošanai.
- 14 Minētā dalībvalsts uzskata, ka neviens no Regulas noteikumiem — pat netieši vai nedaudz — netuvina valstu tiesību aktus. Tieši pretēji — Aģentūrai tiek aizliegts iesaistīties valsts iestāžu kompetencē, ņemot vērā, ka tai vienīgi ir jābūt neierobežojamo padomu sniedzējai attiecīgajā jomā.
- 15 Apvienotā Karaliste atgādina, ka ar Regulu riski, kuri var rasties šajā jomā attiecībā uz iekšējā tirgus labu darbību, tiek regulēti, nevis saskaņojot valstu tiesību aktus, bet gan izveidojot konsultatīva rakstura Kopienas iestādi. Tomēr tas, ka Kopieniu

pasākums var pozitīvi ietekmēt iekšējā tirgus darbību, nenozīmē, ka tas ir saskaņošanas pasākums EKL 95. panta izpratnē.

- 16 Apvienotā Karaliste precizē, ka neierobežojošu padomu sniegšana nevar būt ekvivalents "dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanai" EKL 95. panta izpratnē. Turklāt šādu padomu izplatība praksē varētu vairojāt atšķirības, kas pastāv dalībvalstu tiesību aktos. Jautājums par to, vai praksē Aģentūras sniegtie ieteikumi ļautu dalībvalstīm tām ar pamatdirektīvu un atsevišķām direktīvām uzticēto diskrecionāro varu izmantot vienveidīgi, būtu pilnīgi spekulatīvs.
- 17 Minētā dalībvalsts uzsver, ka Aģentūras uzdevumi aprobežojas ar izpētes veikšanu un ieteikumu sniegšanu plašam potenciālo adresātu lokam un ka vienīgā iespējamā saikne starp tās uzdevumiem un tiesību saskaņošanu ir tāda, ka Aģentūra palīdz Komisijai. Tomēr šis uzdevums, kas šķiet esam tehniska izpēte, būs vien attālināta saite ar Kopienas tiesisko regulējumu par valstu tiesību aktu saskaņošanu.
- 18 Apvienotā Karaliste uzskata, ka pamatdirektīvas un atsevišķo direktīvu pastāvēšana šo analīzi nevar izmainīt. Faktiski Aģentūras darbības sniedzas krietni vien aiz šo direktīvu piemērošanas jomas. Turklāt Regulā paredzētā neierobežojošu ieteikumu sniegšana neveicina šo direktīvu īstenošanu, jo šī funkcija ir rezervēta vienīgi dalībvalstu kompetentajām iestādēm, nevis Aģentūrai.

- 19 Tā atgādina, ka Aģentūrai uzticētais uzdevums ir plašāks nekā atsevišķo direktīvu piemērošanas jomā noteiktais, jo Regula attiecas ne tikai uz komunikāciju tīkliem, bet arī uz tādām informācijas sistēmām kā datu bāzes.
- 20 Apvienotā Karaliste arī uzskata, ka Regulas pamatojums ir nepietiekams attiecībā uz iespējamo tirdzniecības šķēršļu rašanos, jo pastāv dažādi valsts tiesību aktu noteikumi informācijas drošības jomā. Tomēr vienkārša tīklu drošības prasību nevienmērīgas piemērošanas iespēja un tas, ka šo prasību rezultātā var tikt pieņemti neefektīvi risinājumi un rasties šķēršļi iekšējā tirgū, nav pietiekams pamatojums šajā sakarā.
- 21 Turklāt minētā dalībvalsts atzīst, ka Aģentūras izveide ir vēlama, proti, tiek izveidots Kopienas pētījumu centrs tīklu un informācijas drošības jomā. Tā arī precizē, ka tā neiebilst pret Regulas noteikumu saturu. Tomēr no visiem iepriekš minētajiem argumentiem tā secina, ka Regulai ir jābūt pamatotai ar EKL 308. pantu.
- 22 Parlaments uzskata, ka EKL 95. pantā nav noteikts, ciktāl iecerētajam Kopienas aktam ir jātuvinā dalībvalstu tiesiskā kārtība. EK līgumā nav noteikts, ka pasākumi, kas balstīti uz šo juridisko pamatu, tuvinā valstu tiesību aktu pamatnoteikumus, ja piemērotāks ir zemāka līmeņa Kopienas pasākums. Faktiski pietiek, ja uz minēto pantu balstīts akts ir saistīts ar valstu tiesību aktu tuvināšanu, pat ja ar šo aktu pati tuvināšana netiek veikta.
- 23 Parlaments atgādina, ka Regula ir centiens tuvināt atsevišķus aktus, ko dalībvalstis jau pieņēmušas, vai grasās pieņemt tīklu un informācijas drošības jomā, lai veicinātu

efektīvu Kopienas tiesību aktu ieviešanu šajā jomā. Šajā sakarā prasība sakarā ar atšķirīgu un ierobežojošāku juridisko pamatu ir neatbilstoša, jo Regula ir jāvērtē kā direktīvu kopuma par iekšējo tirgu informācijas tīklu, pakalpojumu un elektronisko komunikāciju sastāvdaļa.

- 24 Parlaments uzskata, ka likumdevējs ir pareizi nolēmis veikt tuvināšanu sakarā ar esošajām un paredzamajām problēmām tīklu un informācijas drošības jomā, izveidojot iestādi, kuras uzdevums ir sniegt padomus valsts iestādēm Kopienu un valstu līmenī ciešā saistībā ar privāto sektoru. Trīs Aģentūras darbības jomas, proti, informācijas vākšana un izplatīšana, konsultatīvās funkcijas, kā arī sadarbības uzdevums, ir ieguldījums kopīgai pieejai dažādo tīklu un informācijas drošības aspektu tuvināšanā.
- 25 Parlaments uzsver, ka, kaut arī teorētiski Kopiena varētu pieņemt noteikumus dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanai attiecībā uz visiem vai dažiem Regulā skartajiem jautājumiem, Kopienas likumdevējs, ņemot vērā attiecīgās jomas tehnisko sarežģītību un ātro attīstību, ir izstrādājis Regulu, lai novērstu tirdzniecībai radušos šķēršļus un efektivitātes zudumu, kas rastos no dalībvalstu nesaskaņoti pieņemtiem tehniskiem un organizatoriskiem regulējumiem. Minētajam likumdevējam būtu jāvērtina tos sasniegt ar "neintensīvas tuvināšanas" palīdzību, pateicoties kurai, dalībvalstis varētu pieņemt viendabīgus tiesību aktus, ar kuriem var īstenot dažādos Kopienas aktus attiecībā uz elektroniskajām komunikācijām, izveidojot pētījumu centru, kura uzdevums ir orientēt, sniegt ieteikumus un palīdzību šajā jomā.
- 26 Parlaments piebilst, ka tas, ka saskaņošanas pamatnoteikumi ir paredzēti pamatdirektīvā un atsevišķajās direktīvās, nemaina Regulas kā papildu pasākuma raksturu, kas domāts iepriekš minēto direktīvu īstenošanas veicināšanai.

- 27 Parlaments uzskata, ka Aģentūras uzdevumi ir samērā vienkārši, jo tajos neietilpst pilnvaras pieņemt "standartus". Faktiski autoritatīvu ieteikumu, kas radušies individuāla pētījuma rezultātā, sniegšana Eiropas līmenī būtu ieguldījums kopīgu nostāju pieņemšanai situācijās, kurās Kopienai un dalībvalstu ietādēm pastāv risks saņemt atšķirīgus ieteikumus. Dažādās Aģentūras organizētās sadarbības formas veicinātu arī tirgus nosacījumu tuvināšanu un infomācijas drošības problemātikai atbilstošu noteikumu pieņemšanu dalībvalstīs.
- 28 Visbeidzot, Parlaments uzsver, ka, ja Tiesa atzītu, ka Regula nevar tikt balstīta uz EK līguma 95. pantu, katrā ziņā tā varētu tikt balstīta uz neapšaubāmajām pilnvarām, kas Kopienas likumdevējam piešķirtas ar minēto normu. Ņemot vērā šīs neapšaubāmās pilnvaras, Aģentūras izveidošanu varētu uzskatīt par būtisku direktīvās noteikto mērķu sasniegšanas nodrošināšanai.
- 29 Padome uzskata, ka EKL 95. pantā paredzētā tuvināšana attiecas ne tikai uz valstu tiesību aktiem, bet arī uz dalībvalstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem. Turklāt uz šī juridiskā pamata pieņemtie akti var ietvert noteikumus, kas paši par sevi nav saskaņošanas normas, bet gan veicina valstu tiesību aktu tuvināšanu. Jo nekas minētā panta tekstā nekavē likumdevēju izveidot Kopienas iestādi, kuras uzdevums būtu uzņemties specializētu kompetenci jomā, kura jau ir saskaņošanas aktu mērķis.
- 30 Padome šajā sakarā precizē, ka EKL 95. pantā nav izslēgta Kopienas likumdevēja iespēja pieņemt pasākumus, kuru mērķis būtu novērst iespējamus valstu likumdošanas atšķirīgas attīstības rezultātā radušos šķēršļus. Faktiski minētajam likumdevējam ir pilnvaras pieņemt aktus, kuri, pat ja tie nav saskaņošanas akti, attiecas tieši

uz valstu likumdošanas saskaņošanu, it īpaši, lai novērstu neefektīvu risinājumu rašanos un valstu tiesību aktu neviendabīgu attīstību.

- 31 Padome atgādina, ka, palīdzot Komisijai veikt tehniskos priekšdarbus Kopienas tiesību aktu izstrādāšanai, Aģentūra, pat tikai sniedzot neierobežojošus ieteikumus, sniedz būtisku ieguldījumu informācijas un tiklu drošības jomas tiesību aktu un prakses saskaņošanā, kā arī iepriekš minēto tiesību aktu īstenošanā un attīstīšanā.
- 32 Padome uzskata, ka neatkarīgas iestādes, kura sniedz tehniskus ieteikumus pēc Komisijas un dalībvalstu pieprasījuma, viedoklis veicina attiecīgajā jomā pieņemto direktīvu transponēšanu dalībvalstu tiesībās. Regulai nebūs papildinoša vai pakārtota rakstura sakarā ar Kopienu iekšējā tirgus nosacījumu saskaņošanu, tā būs tiešs ieguldījums valstu tiesību aktu saskaņošanā.
- 33 Visbeidzot, Padome argumentē, ka ar EKL 308. pantu Kopienas likumdevējam tiek uzticēta tikai atlikusī likumdošanas kompetence tajās jomās, kurās likumdošanas pilnvaras konkrētu mērķu īstenošanai nav piešķirtas Kopienai. Faktiski, tā kā pastāv specifisks juridiskais pamats Kopienas tiesību akta pieņemšanai, prasība, pamatojoties uz EKL 308. pantu ir neiespējama, jo tas pats "pēc savas būtības" ir juridiskais pamats.
- 34 Somijas Republika izvirza argumentu, ka Regulas mērķi un saturs ir cieši saistīti ar iekšējā tirgus izveidi un pareizu darbību. Faktiski Aģentūras pamatuzdevums ir augsta līmeņa, efektīva tiklu un informācijas drošības nodrošināšana, kā arī šķēršļu,

kuri radušies dalībvalstu šajā jomā pieņemto tiesību aktu atšķirību rezultātā, novēršana iekšējā tirgus darbībā.

- 35 Minētā dalībvalsts uzskata, ka Aģentūra veicina vienveidīgu tīklu un elektronisko komunikāciju jomā pieņemto Kopienas tiesību aktu piemērošanu. Aģentūras mērķis it īpaši ir novērst iespējamus šķēršļus tirdzniecībai, kuri varētu rasties elektronisko tīklu sarežģītā un tehniskā rakstura, kā arī dalībvalstu prakses atšķirību dēļ.
- 36 Somijas Republika uzskata, ka, pētot normatīvo noteikumu, ar kuriem tiek nodibināta Kopienas iestāde, juridisko pamatu, ir jāņem vērā attiecīgajā jomā pieņemto Kopienas tiesību aktu saskaņošanas līmenis. Ņemot vērā, ka ar Kopienas noteikumiem veiktā vienādošana elektronisko komunikāciju pakalpojumu un tīklu jomā jau ir labi izstrādāta, ar Kopienas līmenī ieviestajiem tiesību aktiem šo noteikumu vienveidīgas piemērošanas nolūkos varētu noteikt tālejošākus noteikumus par parastī šajā jomā pieņemtajiem.
- 37 Komisija uzskata, ka Regula pēc sava mērķa un satura ir pasākums, kas tiešā veidā veicina atsevišķu uz EKL 95. pantu balstītu direktīvu saskaņotu piemērošanu. Faktiski viena no pastāvošā tiesiskā regulējuma pamatīpašībām izriet no tā, ka liela daļa tās specifiskās piemērošanas ir decentralizēta un uzticēta valstu likumdevējiem.
- 38 Minētā iestāde uzskata, ka Aģentūras izveidošana ietilpst plašākā saskaņošanas jēdzienā, it īpaši attiecībā uz dalībvalstu likumdevēju iestāžu veiktu Kopienas direktīvu saskaņotu piemērošanu. Faktiski Regulas mērķis ir vairāk nekā tikai

vienkārša Aģentūras izveide, ņemot vērā, ka tai ir jāsniedz ieteikumi un palīdzība Komisijai, kā arī minētajām iestādēm. Tādējādi pastāv saikne starp šīs Aģentūras izveidi un atbilstošajiem Kopienas tiesību aktiem elektronisko komunikāciju jomā.

- 39 Komisija norāda, ka ar pamatdirektīvu tiek izveidota saskaņota sistēma elektronisko komunikāciju pakalpojumu un tīklu, kā arī ar tiem saistīto resursu reglamentēšanai. Šajā direktīvā ir noteikti valstu likumdevēju iestāžu uzdevumi, paredzot vairākas procedūras attiecīgā mehānisma saskaņotai piemērošanai visā Kopienā.
- 40 Tā atgādina, ka, pat ja minēto direktīvu decentralizētas piemērošanas parametri ir skaidri noteikti, nav izslēgts, ka, izmantojot tām piešķirto diskrecionāro kompetenci, valstu iestādes pieņem atšķirīgus noteikumus. Aģentūra ir dibināta, lai palīdzētu šīm iestādēm sasniegt kopīgu tehnisku izpratni par tīklu un informācijas drošības jautājumiem.
- 41 Komisija piebilst, ka Aģentūra darbojas attiecīgo Kopienas tiesību aktu par elektroniskajām komunikācijām saskaņoto parametru ietvaros un tas, ka šīs iestādes loma nav noteikta, pieņemot pamatnoteikumus, ir mazsvarīgi.

Tiesas vērtējums

Par EKL 95. panta piemērošanas jomu

- 42 Attiecībā uz EKL 95. pantā paredzēto likumdošanas pilnvaru jomu ir jāatgādina, ka šī norma, kā Tiesa noteikusi 2005. gada 6. decembra sprieduma lietā C-66/04

Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (Krājums, I-10553. lpp.) 44. punktā, kā juridiskais pamats ir izmantojama tikai tad, ja no tiesību akta skaidri un objektīvi izriet, ka tā mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus izveides un darbības nosacījumus.

43 Tiesa atsaucas arī uz iepriekš minētā sprieduma lietā Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome 45. punktu, ka ar frāzi “pasākumi, lai tuvinātu [...] aktus”, kas minēta EKL 95. pantā, Līguma autori atkarībā no saskaņojamās nozares vispārējā konteksta un konkrētajiem apstākļiem ir vēlējušies Kopienas likumdevējam piešķirt izvērtēšanas brīvību attiecībā uz to, kāda aktu tuvināšanas tehnika ir vispiemērotākā vēlamā rezultāta sasniegšanai, it īpaši nozarēs, kurām piemīt tehniski sarežģītas īpašības.

44 Šajā sakarā jāpiebilst, ka nekas EKL 95. panta tekstā neliek secināt, ka Kopienas likumdevēja uz šā panta pamata pieņemtajiem pasākumiem attiecībā uz to adresātiem būtu jāaprobežojas tikai ar dalībvalstīm. Saskaņā ar minētā likumdevēja veiktu analīzi faktiski varētu izrādīties nepieciešams paredzēt kādas Kopienas iestādes izveidošanu, kuras uzdevums ir sniegt ieguldījumu saskaņošanas procesa realizācijā, gadījumos, kad uz minēto normu balstīto aktu īstenošanai ir atbilstošāka neobligātu papildinošu un pārraudzības pasākumu pieņemšana.

45 Katrā gadījumā ir svarīgi uzsvērt, ka šādai iestādei uzticētajiem uzdevumiem ir jābūt cieši saistītiem ar jomām, kas ir aktu par dalībvalstu normatīvo un administratīvo normu tuvināšanas priekšmets. Tas it īpaši ir attiecināms uz situāciju, kad izveidotā iestāde sniedz pakalpojumus valsts iestādēm un/vai uzņēmējiem, kuri ietekmē vienvērtīgu saskaņošanas aktu īstenošanu un kuri var veicināt to piemērošanu.

Par Regulas atbilstību EKL 95. panta prasībām

- 46 Šajos apstākļos ir jāpārbauda, vai Regulas 2. pantā noteiktie Aģentūras mērķi un tai ar Regulas 3. pantu noteiktie uzdevumi atbilst šā sprieduma 44. un 45. punktā noteiktajam.
- 47 Tādēļ, pirmkārt, ir jānosaka, vai minētie mērķi un uzdevumi ir cieši saistīti ar Regulas 1. panta 2. punktā aprakstīto "pašreizējo Kopienas tiesību" aktu jomām, kā arī, otrkārt, ja atbilde ir apstiprinoša, vai tās mērķi un uzdevumi ir uzskatāmi par šos tiesību aktus papildinošiem un aptverošiem.
- 48 Attiecībā uz Regulas devītajā apsvērumā minēto pamatdirektīvu no tās 1. panta 1. punkta izriet, ka ar šo direktīvu izveido saskaņotus noteikumus elektronisko komunikāciju pakalpojumu, elektronisko komunikāciju tīklu, saistītu iekārtu un saistītu pakalpojumu reglamentēšanai. Tā nosaka valsts pārvaldes iestāžu uzdevumus un izveido procedūru kopumu, lai nodrošinātu saskaņotu reglamentējošo noteikumu piemērošanu visā Kopienā.
- 49 Pamatdirektīvas sešpadsmitajā apsvērumā šajā sakarā ir norādīts, ka minēto iestāžu darbība pamatojas uz saskaņotu mērķu un principu kopumu. Pēdējie ir paredzēti tās pašas direktīvas 8. pantā, un to starpā ir arī paaugstināts personas datu un privātās dzīves aizsardzības līmenis, kā arī publisko komunikāciju tīklu integritāte un drošība (skat. pamatdirektīvas 8. panta 4. punkta c) un f) apakšpunktu).

- 50 Jāatgādina arī, ka daudzos speciālo direktīvu noteikumos ir izteiktas Kopienas likumdevēja rūpes par tīklu un informācijas drošību.
- 51 Pirmkārt, un kā tas izriet arī no Regulas sestā apsvēruma, “atļauju izsniegšanas direktīvas” pielikuma A sadaļas 7. un 16. punktā ir noteikta personas datu un privātās dzīves aizsardzība elektronisko komunikāciju sektorā, kā arī publisko komunikāciju tīklu aizsardzība pret neatļautu piekļuvi.
- 52 Otrkārt, un kā tas izriet arī no Regulas septītā apsvēruma, “universālā pakalpojuma direktīvas” mērķis ir publisko telefonu tīklu integritātes un pieejamības nodrošināšana. Šajā sakarā minētās direktīvas 23. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis pieņem visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu iepriekš minēto, it īpaši telefonu tīkla katastrofāla bojājuma gadījumā vai nepārvaramas varas gadījumā.
- 53 Treškārt, un kā tas precizēts arī Regulas astotajā apsvērumā, “privātās dzīves un elektronisko komunikāciju” direktīvā ir noteikts, ka publiski pieejamo elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzēji veic atbilstošos tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgo pakalpojumu drošību, kā arī komunikāciju un ar pārraidi saistīto datu konfidencialitāti. Šīs prasības it īpaši atspoguļojas minētās direktīvas 4. un 5. pantā — normās, kuru mērķis attiecīgi ir tīklu drošība un komunikāciju konfidencialitāte.
- 54 Ceturtkārt, Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.) 17. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis nodrošina, lai personas datu apstrādātājs īstenotu atbilstošus tehniskus un organizatoriskus

pasākumus, lai aizsargātu personas datus pret nejaūšu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaūšu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, īpaši ja apstrāde ietver datu pārraidi pa elektronisko sakaru tīklu, un pret visām citām nelikumīgām apstrādes formām.

- 55 Piektkārt, ir svarīgi atgādināt, ka “elektronisko parakstu” direktīvas 3. panta 4. punktā ir noteikts, ka drošu paraksta radīšanas ierīču atbilstību nosaka dalībvalstu norīkotas atbilstīgas valsts vai privātas organizācijas.
- 56 Attiecībā uz Aģentūrai uzticētajiem uzdevumiem ir jāatgādina, ka tie ir saistīti ar nepieciešamās informācijas vākšanu, lai izvērtētu pastāvošos un iespējamos riskus, it īpaši risku, kas varētu ietekmēt elektronisko komunikāciju tīklu noturību pret bojājumiem, kā arī minēto komunikāciju autentiskumu, integritāti un konfidencialitāti. Aģentūrai ir arī jāizstrādā “kopīgā metodoloģija” drošības problēmu novēršanai, jāsniedz ieguldījums visu lietotāju individualizācijā un jāveicina “labākās pastāvošās prakses”, kā arī “brīdinājuma metožu” un risku izvērtēšanas un apstrādes darbību apmaiņa.
- 57 Aģentūras uzdevums ir arī pastiprināt sadarbību starp dažādām iestādēm tīklu un informācijas drošības jomā, sniegt palīdzību Komisijai un dalībvalstīm dialogā ar uzņēmumiem, kura mērķis ir noteikt drošības problēmas, kuras rodas saistībā ar materiāliem un rīkiem, kā arī sniegt ieguldījumu Kopienų iniciatīvās sadarbībai ar trešajām valstīm un, vajadzības gadījumā, ar starptautiskajām organizācijām, lai izveidotu vispārīgu kopīgu pieeju saistībā ar tīklu un informācijas drošības problemātiku.

58 Līdz ar to saskaņā ar Regulas 3. pantu Aģentūrai uzticētie uzdevumi ir cieši saistīti ar pamatdirektīvas un speciālo direktīvu mērķiem tiklu un informācijas drošības jomā.

59 Šajos apstākļos un arī, kā tas atzīts šā sprieduma 47. punktā, ir jānosaka, vai Aģentūras uzdevumi ir uzskatāmi par šīs jomas Kopienas tiesību aktu īstenošanu papildinošiem un aptverošiem, t.i., vai Aģentūras izveidošana un tai ar Regulu uzticētie pienākumi ir uzskatāmi kā “saskaņošanas pasākumi” EKL 95. panta izpratnē.

60 Ņemot vērā attiecīgās jomas īpatnības, ir svarīgi atgādināt, ka Regula nav atsevišķs pasākums, bet gan ka tā iekļaujas pamatdirektīvā un speciālajās direktīvās ietvertajā normatīvajā kontekstā, un tās mērķis ir elektronisko komunikāciju jomas iekšējā tirgus īstenošana.

61 No visiem lietas materiāliem arī izriet, ka Kopienas likumdevējs darbojas jomā, kurā tiek realizētas ne tikai sarežģītas, bet arī ātri mainīgas tehnoloģijas. Likumdevējs no tā ir secinājis, ka pamatdirektīvas un speciālo direktīvu transponēšanas un piemērošanas rezultātā radīsies atšķirības dalībvalstu regulējumu starpā.

62 Šajos apstākļos Kopienas likumdevējs uzskatīja, ka tādas Kopienas iestādes kā Aģentūra izveide ir piemērots līdzeklis iespējamo atšķirību, kuras varētu būt šķērslis iekšējā tirgus labai darbībai attiecīgajā jomā, novēršanai.

- 63 Ir jāatgādina, ka no Regulas trešā un desmitā apsvēruma izriet, ka tādēļ, ka informācijas sistēmu tehnika ir sarežģīta, savstarpēji saistītie izstrādājumi un pakalpojumi ir dažādi, kā arī tādēļ, ka ir iesaistīti dažādi privātie un publiskie dalībnieki, kuri ir personīgi atbildīgi, Kopienas likumdevējs uzskatīja, ka labu iekšējā tirgus darbību var apdraudēt atšķirīga pamatdirektīvā un speciālajās direktīvās noteikto tehnisko prasību piemērošana.
- 64 Šajos apstākļos Kopienas likumdevējs varēja noteikt, ka tādas neatkarīgas iestādes viedoklis, kas sniedz tehniskus padomus pēc Komisijas un dalībvalstu pieprasījuma, var veicināt minēto direktīvu transponēšanu dalībvalstu iekšējās tiesībās un to īstenošanu valsts līmenī.
- 65 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas 27. pantu Aģentūra ir izveidota, sākot ar 2004. gada 14. martu uz piecus gadus ilgu laikposmu, un ka saskaņā ar šīs Regulas 25. panta 1. un 2. punktu Komisijai vēlākais līdz 2007. gada 17. martam ir jāveic novērtējums, lai izvērtētu Aģentūras ietekmi uz tās mērķiem un uzdevumiem, kā arī darba metodēm.
- 66 Lasot šos abus noteikumus saistīti, no tiem izriet, ka Kopienas likumdevējs ir uzskatījis, ka, pirms tiek pieņemts lēmums par Aģentūras likteni, būtu vēlams veikt izvērtējumu par šīs Aģentūras darbības efektivitāti, kā arī tās ieguldījuma efektivitāti pamatdirektīvas un speciālo direktīvu īstenošanā.
- 67 Šajos apstākļos un, ņemot vērā visus lietas materiālus, ir jāatzīst, ka EKL 95. pants ir pareizs Regulas juridiskais pamats un tādēļ prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

68 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments un Padome ir prasījuši piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai dalībvalstij spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar šā paša panta 4. punktu Somijas Republika un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**

- 2) **Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**

- 3) **Somijas Republika un Eiropas Kopienu Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.**

[Paraksti]